

KI FÚJT FEL TÉGED??

Komámmal mentem búcsún föl a Kálváriára.
De ki gondolt a vérző sovány Istenjárára,
midőn a stációk közt sátor volt sátor hátán
s ezernyi földi jókat kínálgatott a Sátán.

Selyem-kék sátorában a Május is kirakta
a sok tündéri árut: a Nap mint gummilabda
csüngött, szírom-kehelykék kínálgatták a mézet
s a szárnyas fütyülöcskék felváltva fütyürészték.

A hiúság vására a búcsút is előnti!
Vesztünkre épp velünk volt a hároméves Bömbi.
A járkálást megúnta és kényeskedve bömbölt.
Vettünk egy felfúvásra alkalmas gummi gömböt.

Bokrok közt harmatfűre, virágzó vadkörtének
az árnyékába ültünk. Távolból templomének
s vásári lárma zsongott. Így szóltam: «Hókusz pókus»
s a gömböt fújni kezdtem; oly nagy lett mint egy kókusz,
aztán mint egy süttőtök, majd mint egy gönci bordó.
A Bömbi egyre nézte, hogyan feszül a hordó
Csoda madzagra kötve, szempárja tűzben égett,
majd megkérdezte apját: «Apus ki fújt fel téged,
hogy ily magasra nőttél?? s ki fog felfújni engem,
hogy én is nagy legyek majd?» Igen, így szólt a szentem.
Gyermek mer csak feladni ily ártatlan-ravaszka
kérdést. Mi összenéztünk s bámultunk a tavaszba.

Majd így szóltam komámhoz kamaszos kacagással:
Te, interjút csinállok néhány ál-messiással,
kik a földön kavarják a történelmi katlant:
«Ki fújt fel téged?? Eddig minden gömböc kipukkant!»

Megkérdék pár tudóskát, kik büszke-tagadólag
beszélnek Istenünkről: «Ki fújt fel cifra Hólyag??»
Megkérdék minden golyvát, a gazdagok, szegények,
írók, parasztok gögjét: «Ki fújt ily nagyra téged?»

Jó volna minden este meginteniünk magunkat:
jön a halál fullánkja! Minden gömböc kipukkadt
eddig, bár Nagy Sándornak, vagy játszi szappangömbnek
hívták s életre fújni nem tudja senki többet!

Virágzó vadkörtének alján tavaszi lázban
a Bömbi bölcs szavával mókáztam, hadonásztam,
míg egy tövis megszúrta a bíborszínű gömböt
s szétpattant. Mink nevtünk, a Bömbi böszén bömbölt.